

op het meer materiële. Wat het eerste betreft, steeds moet van kampterrein veranderd. Zoo is het gebied der rechts-wetenschap het liberalisme en socialisme veelal vervangen door die andere gedaante van den geest des tijds, die het accent legt op den staat.

Evenwel, het geestelijke is van het materiële niet te scheiden, nu niet en nooit. Zoolang de Universiteit een stuk leven is en wil zijn, zal zij steeds weer blijven ondervinden, dat zij afhankelijk is van economische factoren. En de invloed van deze factoren gaat ver, vaak verder dan men meent of wil inzien.

Juist in dezen tijd mag niet vergeten worden, dat onze V.U. is een volksuniversiteit, dat ze gedragen wordt door de gebeden van duizenden, en dat achter haar staat het leger van hen die haar schragen en steunen, die ook voor haar strijden.

Prof. Anema zei het reeds: „Want de oude band tusschen de Universiteit en ons volk is ongerept. Het volksdeel, dat haar steunde, steunt haar nog met geld, met toewijding, met gebed.” Dat zulks noodig is, men zou zich kunnen ergeren aan de veelvuldigheid waarmee dit steeds weer naar voren gebracht wordt, ware de toestand niet te ernstig, dan dat we ons hierover zouden ergeren en leefde in ons niet de overtuiging, dat een aansporing dikwijls maar al te zeer op haar plaats is.

Voor al nu moeten we hand in hand staan achter onze Universiteit, en de band met haar moet verstevigd. Een van de uitnemendste methoden om dit te bevorderen, is wel toegepast in de laatste vacaties. Toen hebben vele studenten gaarne en met groote toewijding hun krachten gewijd aan het propageeren van de V.U. onder ons volk. Zoo moet het „correspondenten en zij allen die in hun steden en dorpen, vaak in stilte en met groote ijver arbeiden voor de Universiteit, die ook de hunne is, moeten in hun werk zich één weten met hen, die het onderwijs geven en ontvangen en omgekeerd kan ook voor de studenten zelf het in-nauwere-aanraking-komen met het volk waaruit onze V.U. is opge-